

Publicerad 2006-06-28 11:48 av Flickanutanliv

En syn på döden som vacker.

Död

Det höga våta gräset piskar mot hennes ben. Hon är påväg till sin räddning. Hon är alldeles lugn. Nu vet hon att nu är det snart över. Hennes långa hår klibbar fast runt huvudet, dropparna strilar ner från himlen.

Hon hör det lugnande ljudet som är till för att varna och sätter sig ned på huk och smeker rälsen. Långt där borta skymtar hon ljuset. Rälsen dundrar, hon ler. Ljuset blir större, tåget kommer närmare. Hon känner den hårda rälsen mot sin bara rygg. Inget mer lidande aldrig mer smärta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flickanutanliv med Poeter.se id #9382 innehar upphovsrätten